

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, JUDr. Vladimíra Kubíka, JUDr. Ivo Pavlu a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem**, se sídlem Národního odboje 1274, Ústí nad Labem, proti kárně obviněnému: **JUDr. M. Č.**, předseda senátu Okresního soudu v Teplicích, zast. obhájcem JUDr. Janem Svobodou, advokátem se sídlem Kollárova 18, Teplice, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 23. 1. 2015, při ústním jednání konaném dne 20. 5. 2015,

t a k t o :

JUDr. M. Č., nar. X,
předseda senátu Okresního soudu v Teplicích,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m, ž e

v rozporu s povinnostmi soudce vyplývajících z ustanovení § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 4 zákona č. 6/2002 Sb. dne 10. 10. 2014, v první den voleb do obecních zastupitelstev a do Senátu, ve 00.49 a v 00.55 hod., přeposlal ze své soukromé e-mailové adresy na celkem 32 různých e-mailových adres, včetně adres novinářů, e-mail s předmětem „*KUBERA rozhovory – část*“, který vytváří dojem, že se jedná o přepis rozhovorů mezi politiky ODS, konkrétně Jaroslavem Kuberou na straně jedné a M. Z., resp. P. Š., resp. J. H. na straně druhé, obsahující množství vulgárních výrazů a naznačující nezákonné jednání v něm uvedených osob, ačkoliv si byl vědom toho, že se jedná o smyšlený dokument,

t e d y

zaviněným jednáním narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé,
nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

Kárný navrhovatel podal u kárného soudu dne 23. 1. 2015 návrh na zahájení kárného řízení. Kárné provinění přitom spatřoval v tom, že dne 10. 10. 2014 měl kárně obviněný rozeslat e-mailové zprávy obsahující domnělý rozhovor politiků naznačující jejich korupční jednání na řadu adres, včetně adres zástupců médií, v době krátce před konáním voleb do Senátu a zastupitelstev měst a obcí, čímž měl fakticky aktivně zasáhnout do politického boje. Tím kárně obviněný dle kárného navrhovatele narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, a to vše přesto, že jako dlouholetý soudce o důsledcích svého jednání vědět mohl a vědět měl. Podle názoru kárného navrhovatele se tedy kárně obviněný dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), neboť zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 4 citovaného zákona, čímž narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný navrhovatel k okolnostem kárného provinění uvedl, že dne 15. 10. 2014 mu byl předložen e-mail odeslaný dne 10. 10. 2014 ve 0.49 hodin z e-mailové adresy X s předmětem „FW: KUBERA rozhovory – část“, s poukazem na to, že tato e-mailová adresa patří kárně obviněnému soudci. Tento e-mail obsahuje úryvky z domnělých rozhovorů Jaroslava Kubery, senátora za ODS a primátora města Teplice, s dalšími členy ODS z oblastního sdružení ODS Teplice P. Z., P. Š. a J. H. Tyto úryvky rozhovorů se nesou ve značně vulgárním tónu a směřují k závěru o zkorumpovanosti vedoucích představitelů města Teplice. Mezi adresáty e-mailu přeposlaného JUDr. Č. byli mimo některých kolegů z Okresního soudu v Teplicích a dalších lidí, pravděpodobně z okruhu jeho známých, i někteří redaktori celostátních médií, jako například paní L. z Blesku, pan J. z MF Dnes, paní A. z Práva a paní M. z ČTK. Část předmětného rozhovoru následně publikovalo Právo na serveru novinky.cz v článku „Na Kuberu z ODS vytáhli vulgární odposlechy, prý vymyšlené“ dne 10. 10. 2014, tedy v den voleb a v důsledku tohoto zveřejnění se proti jeho obsahu Jaroslav Kubera mediálně ohradil např. na zpravodajských serverech lidovky.cz nebo iDNES.cz (viz přílohy kárného návrhu).

Kárný navrhovatel poté požádal předsedu Okresního soudu v Teplicích JUDr. R. D., aby JUDr. M. Č. vyzval k podání vysvětlení. Kárně obviněný ve svém vyjádření sdělil, že e-mailová adresa X je skutečně jeho soukromou adresou a předmětný e-mail mu byl zaslán osobně známou osobou a kárně obviněný jej toliko přeposlal dále. Kárně obviněný dále uvedl, že v žádném případě není autorem předmětného textu a rozhodně jej nepřeposlal sdělovacím prostředkům, ale

pokračování

svým známým a přátelům. Dále poznamenal, že dle obsahu mu bylo zcela jasné, že jde o evidentní fabulaci, tj. o smyšlený rozhovor.

Kárný navrhovatel v reakci na vyjádření kárně obviněného poukázal na to, že soudce je ve svém občanském životě povinen zdržet se všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárný navrhovatel dále považoval za zarážející, že kárně obviněný, jako dlouholetý soudce, nevnímá hranici toho, kdy si již jako soudce nemůže v rámci svých soukromých aktivit dovolit takové chování, jako je přeposlání takto negativně politicky angažovaného e-mailu v době krátce před konáním voleb do Senátu a zastupitelstev měst a obcí, zvláště pak na e-mailové adresy lidí, kteří působí v mediálně sféře.

Kárný navrhovatel dále poukázal na ustanovení § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 4 zákona o soudech a soudcích, která kárně obviněný dle jeho názoru porušil, neboť přeposláním zprávy, která obsahuje zjevně urážlivý a dehonestující obsah ve vztahu k označeným aktérům, a k tomu přímo v den konání voleb, překročil hranici vyjádření svého občanského postoje. Vědomě a k újmě důstojnosti soudcovské funkce tím fakticky zasáhl do průběhu voleb, čímž zpochybnil její vážnost a nestrannost. Zlehčováním svého jednání na pouhé rozeslání fabulace svým přátelům kárně obviněný dle přesvědčení kárného navrhovatele toliko potvrzuje své nesprávné pochopení nestranné a nezávislé role soudce ve společnosti, nebo záměrně zakrývá fakt, že mezi své „*přátele*“ zahrnul i pracovníky mediálních služeb, kteří s jeho článkem dále pracovali. Aniž by kárný navrhovatel hodnotil otázku možného poškození účastníků domnělého rozhovoru rozšířením obsahu této e-mailové zprávy do médií, podotkl, že v daném případě je nepochybné, že kárně obviněný soudce jednal proti duchu § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 4 citovaného zákona. Tímto svým jednáním kárně obviněný soudce narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, jimž nenáleží žádným způsobem zasahovat do procesu svobodného formování zákonodárné moci v průběhu voleb.

K osobě kárně obviněného navrhovatel uvedl, že funkci soudce vykonává od 1. 6. 1986, kdy byl ustanoven do funkce předsedy senátu Okresního soudu v Teplicích. Od 1. 7. 1988 do 31. 12. 1988 působil u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Na dobu od 1. 7. 1990 do 30. 6. 1992 byl JUDr. Č. uvolněn ze zaměstnání pro výkon poslanecké funkce. Poslancem byl zvolen i na další volební období 1992 - 1996. Ke dni 1. 1. 1993 přestal být ve smyslu čl. 111 Ústavy soudcem. S účinností od 15. 10. 1997 byl znovu jmenován předsedou senátu Okresního soudu v Ústí nad Labem a současně byl na dobu od 15. 10. 1997 do 30. 6. 1998 dočasně přidělen k Okresnímu soudu v Teplicích a od 1. 6. 1998 přeložen k Okresnímu soudu v Teplicích na trestní úsek. Od 20. 2. 1999 byl na dva měsíce dočasně přidělen ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, krátké stáží u tohoto soudu pak pokračovaly i v letech 1999, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005. Od 1. 8. 2009 do 30. 11. 2010 byl JUDr. Č. dočasně přidělen k Ministerstvu spravedlnosti a současně zproštěn po dobu tohoto dočasného přidělení výkonu funkce soudce. Dosud nebyl kárně trestán, v roce 2014 mu byla za méně závažné porušení povinností uložena předsedou Okresního soudu v Teplicích výtka.

Z výše uvedených důvodů a vzhledem k závažnosti vytýkaného jednání kárný navrhovatel kárnému senátu navrhl, aby kárně obviněného uznal vinným kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a aby mu bylo uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) citovaného zákona spočívající ve snížení platu o 10 % na dobu šesti měsíců.

II.

Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný ve svém vyjádření předně namítal, že před podáním kárného návrhu došlo k porušení procesních předpisů s tím důsledkem, že některé důkazy předložené kárnému senátu Nejvyššího správního soudu jsou podle kárně obviněného právně irelevantní. Před podáním kárného návrhu požádal kárný navrhovatel předsedu Okresního soudu v Teplicích telefonicky o to, aby se dotázal na některé okolnosti související s předmětnou e-mailovou zprávou. Tímto šetřením pak byly shromažďovány důkazy sloužící jako podklad pro kárný návrh. Kárně obviněný vyslovil přesvědčení, že vzhledem k tomu, že v kárném řízení mají být použita ustanovení trestního řádu, měl být již v této době upozorněn na možnost podání kárného návrhu a na z toho plynoucí právo se vůbec k věci nevyjadřovat. Své vyjádření kárně obviněný poskytl v domněnku, že sdělené informace mají posloužit k odhalení autora e-mailové zprávy. Nebyl přitom požádán o podání vysvětlení ve smyslu trestního řádu, s čímž by se pojila možnost vyjádřit se k věci za přítomnosti advokáta. Kárně obviněný byl dle svého názoru uvedeným postupem zbaven legálních prostředků na svou obhajobu, která je přiznávána v praxi všem trestně stíhaným, čímž kárný navrhovatel porušil právo kárně obviněného na obhajobu, a sám se tak dopustil nezákonného jednání.

Kárně obviněný dále uvedl, že dne 23. 1. 2015 mu byl doručen návrh na zahájení kárného řízení (do jednací síně uprostřed jednání ve vazební věci) a kárný navrhovatel pak vzápětí informoval tiskovou zprávou o podání kárného návrhu. Kárně obviněný zastával názor, že jednáním kárného navrhovatele došlo k porušení ustanovení trestního řádu, které výslovně zakazuje podávat informace související s trestním (a tedy i kárným) řízením. Dle kárně obviněného mu neměl být kárný návrh kárným navrhovatelem vůbec doručován, nýbrž mu měl být doručen až Nejvyšším správním soudem. Kárně obviněný dále vyslovil podiv nad tím, že se kárný navrhovatel nesnažil zjistit jeho názor na věc, neboť je přesvědčen, že by si s ohledem na délku výkonu funkce soudce a dosahované pracovní výsledky přinejmenším zasloužil osobní projednání věci před podáním kárného návrhu. Daná záležitost však dle informací kárně obviněného nebyla projednána ani s jeho přímým nadřízeným, předsedou Okresního soudu v Teplicích, kterému bylo naopak zakázáno věc řešit ve své kompetenci.

K vytkaným skutečnostem kárně obviněný uvedl, že není pravdou, že by dne 10. 10. 2014 e-mailovou zprávu obsahující domnělý rozhovor politiků **rozeslal**, z čehož by se dalo usuzovat, že byl autorem obsahu zprávy, ale e-mailovou zprávu pouze **přeposlal** bez jakéhokoli vlastního komentáře k němu, popř. žádosti o naložení s ní. Kárně obviněný připustil, že mezi adresáty přeposlané e-mailové zprávy byli i někteří redaktori celostátních médií. Popřel však, že jim tuto zprávu zaslal proto, aby ji použili v médiích, pro která pracují. Pokud by toho chtěl kárně obviněný dosáhnout, požádal by je o to, popř. by zaslal zprávu přímo do redakcí médií. Kárně obviněný dále poznamenal, že zajímavé zprávy přeposílá svým známým, mezi které řadí i redaktory zmíněných médií. Pokud jde o zveřejnění obsahu dané e-mailové zprávy v médiích, nebylo dle kárně obviněného prokázáno, že by k němu došlo v souvislosti s jeho jednáním, a připomněl, že obsah domnělých telefonátů se po internetu šířil spontánně.

K tvrzenému zásahu do průběhu voleb kárně obviněný podotkl, že kárný návrh nespécifikuje, v čem tento zásah spočívá, a ani to, zda a jak se ve výsledku voleb projevil. Pokud přeposlání e-mailové zprávy mělo ovlivnit výsledky voleb do Senátu a obecních zastupitelstev, měl by kárný navrhovatel alespoň orientačně uvést, v jakém rozsahu mohlo k ovlivnění výsledku voleb dojít, k čemuž kárně obviněný podotkl, že ve volebním obvodu Teplice se volby do Senátu nekonaly.

pokračování

Kárně obviněný rovněž vyloučil, že by jeho jednáním mohlo dojít ke snížení důstojnosti soudcovské funkce nebo ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, neboť informace v médiích nebyla prezentována v žádné souvislosti s osobou kárně obviněného jakožto soudce nebo se soudcovským stavem obecně. Důstojnost soudcovské funkce naopak dle kárně obviněného snížil kárný navrhovatel tím, že v tiskové zprávě uvedl skutečnosti svědčící o tom, že e-mailová zpráva byla přeposlána kárně obviněným. Do té doby nebyl obsah e-mailové zprávy s funkcí soudce spojován.

Pokud jde o výtku, že kárně obviněný své jednání zlehčoval, kárně obviněný poznamenal, že pouze celou záležitost vysvětloval a uváděl okolnosti, za kterých k přeposlání e-mailové zprávy došlo, a motiv svého jednání. Chápe-li kárný navrhovatel jeho obhajobu jako zlehčování, pak to svědčí o jeho předpojatém postoji k osobě kárně obviněného. Kárně obviněný dodal, že považuje za důležité zjistit, na základě jakého podnětu kárný navrhovatel zahájil šetření, neboť zjištění zdroje by umožnilo posoudit motiv oznamovatele, zejména to, zda nejde o snahu pomstít se kárně obviněnému za některá rozhodnutí, která učinil jako soudce. Kárný navrhovatel na dotaz obhájce kárně obviněného tento zdroj neuvedl a pouze sdělil, že se jednalo o podnět „zvenčí“. K tomu kárně obviněný uvedl, že pokud šlo o anonymní podání, neměl se jím kárný navrhovatel jako předseda krajského soudu podle platných směrnic vůbec zabývat.

Na základě uvedeného měl kárně obviněný za to, že se kárného provinění nedopustil, a navrhl, aby kárný senát vydal ve smyslu § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) zprošťující rozhodnutí.

III.

Ústní jednání, dokazování

Kárný navrhovatel při ústním jednání odkázal na písemné znění návrhu a shrnul, že skutek kárného provinění je spatřován v tom, že kárně obviněný v době těsně před konáním voleb přeposlal dalším osobám, mezi kterými byli i zástupci médií, článek nepravdivého obsahu, který může poškodit osobní i politickou pověst osoby, která je veřejně známým politikem. Tyto skutečnosti dle kárného navrhovatele samy o sobě nasvědčují tomu, že vzhledem k tomu, že dotčení novináři věděli, že kárně obviněný je soudcem, byl porušen chráněný zájem na neohrožování důvěry v nezávislou a nestrannou justici, neboť tímto skutkem kárně obviněný zasáhl do politiky. Současně dle kárného navrhovatele uvedeným skutkem došlo k ohrožení důstojnosti soudcovské funkce, neboť obsah e-mailu přeposlaného zástupcům médií může zásadním způsobem poškodit nejen osobní integritu jedince, ale též politickou soutěž.

Následně kárný navrhovatel reagoval na námitky obsažené ve vyjádření kárně obviněného, k nimž podotkl, že popírá, že by se při zjišťování adresy kárně obviněného sám dopustil kárného provinění. Kárný navrhovatel uvedl, že postupoval podle zákona o soudech a soudcích, dle něhož je povinen vykonávat dohled nad etikou vystupování soudců. Obrátil se proto na předsedu Okresního soudu v Teplicích, kterého požádal, aby se JUDr. Č. dotázal, zda se jedná o jeho adresu, zda tento e-mail skutečně přeposlal, a případně, proč tak učinil. Teprve poté, co se uvedené skutečnosti potvrdily, byla daná záležitost projednána na poradě vedení Krajského soudu v Ústí nad Labem, kde bylo rozhodnuto o podání kárného návrhu. Kárný navrhovatel tedy odmítl, že by absence jakéhokoli poučení mohla mít vliv na následné podání kárného návrhu, neboť výkon soudního dohledu se provádí právě tímto způsobem, přičemž je postupováno podle zákona o soudech a soudcích, nikoliv podle zákona č. 7/2002 Sb.

K námitce, že byl kárný návrh nesprávně doručován přímo kárně obviněnému, navrhovatel poznamenal, že tak činil proto, aby byl JUDr. Č. s obsahem návrhu seznámen dříve, než vyjde tisková zpráva Krajského soudu v Ústí nad Labem o podání kárného návrhu. Za důvod tohoto postupu kárný navrhovatel označil skutečnost, že byl po dobu dvou měsíců pod mediální tlakem, kdy bylo opakovaně požadováno jeho stanovisko k tomu, zda je běžné, že soudci e-maily tohoto druhu přeposílají novinářům, a zda na to bude adekvátním způsobem reagovat. Kárný navrhovatel přitom veškeré komentáře odmítal až do okamžiku, kdy bylo rozhodnuto, že bude v dané věci činit opatření.

K námitce, že nebyl prostřednictvím osobního pohovoru zjišťován názor kárně obviněného, kárný navrhovatel uvedl, že stanovisko kárně obviněného zjišťoval prostřednictvím předsedy okresního soudu, což považuje za standardní postup, a po seznámení se s tímto stanoviskem již neviděl k osobnímu pohovoru žádný důvod.

Ve vztahu k otázce ohledně původce podnětu kárný navrhovatel uvedl, že se o dotčeném článku dozvěděl při své úřední činnosti z více zdrojů, a to jak od soudců, tak od novinářů, kteří již od pátku telefonovali tiskové mluvčí krajského soudu. Od jednoho z telefonujících novinářů si následně vyžádal přeposlání uvedené zprávy, který ji soudu přeposlal pouze s výhradou, že se nikdo nedozví, kdo ji soudu poslal. Bylo tedy učiněno opatření, aby tento zdroj nebyl ze spisu krajského soudu patrný. Kárný navrhovatel se v této souvislosti domníval, že tento zdroj ostatně ani není podstatný, neboť uvedená zpráva byla identifikována a nejedná se o spornou skutečnost. Za podstatné označil to, že byl na krajský soud činen tlak ze strany novinářů, kteří se zajímali, zda jde o přepisy ze spisů a zda jde o utajované skutečnosti. Právě toho se též kárný navrhovatel nejvíce obával a až později zjistil, že tomu tak nebylo a že se nejspíše jednalo pouze o špatný žert.

K námitce obhajoby, že přímý dopad na výsledek voleb je pouze spekulativní, kárný navrhovatel uvedl, že přímý dopad na výsledek voleb netvrdí a ani není předmětem dokazování. Jako své tvrzení kárný navrhovatel označil to, že daný e-mail mohl mít vliv na výsledek voleb a týkal se politika, který se aktivně voleb účastnil. Za jednání v rozporu s etikou soudce přitom považoval již samo přeposlání předmětného e-mailu bez ohledu na to, jaký přímý či nepřímý dopad na výsledek voleb měl.

K návrhu obhajoby na provedení důkazu výsledkem kárného navrhovatele jako svědka kárný navrhovatel uvedl, že jeho procesní postavení je v tomto řízení neměnné; má zde postavení kárného navrhovatele, a nemůže být tedy vyslechnut jako svědek, neboť se zde uplatní analogie s trestním řízením.

Obhájce kárně obviněného v průběhu ústního jednání opětovně zdůraznil, že je nepochybné a ani kárný navrhovatel to nijak nerozporuje, že kárně obviněný pouze daný e-mail přeposlal, a není tedy jeho autorem. Předmětem věci je otázka, zda toto přeposlání daného e-mailu je kárným proviněním i za situace, kdy tak kárně obviněný učinil nejen vůči zástupcům médií, z čehož by se dalo případně dovodit, že tento materiál byl určen k publikování, ale kdy byl rozeslán i jiným známým kárně obviněného. K publikaci předmětné zprávy v médiích dle obhajoby nedošlo na základě zavinění či přání kárně obviněného. Skutečnost, že daný e-mail obdrželi i novináři, plyne právě z jejich dlouholetých přátelských vztahů s JUDr. Č. Obhájce kárně obviněného v tomto smyslu dále podotkl, že dotyční novináři nedostali žádný pokyn, souhlas či indicii, z nichž by plynulo, že jim daná zpráva byla přeposlána za účelem jejího zveřejnění. V elektronické podobě jsou mezi známými posílány tisíce obdobných zpráv a nebyť

pokračování

skutečnosti, že mezi známými kárně obviněného byli i zástupci médií, nemohla by být vedena jakákoliv úvaha ohledně kárného provinění.

K otázce snížení důstojnosti soudcovské funkce obhajoba uvedla, že k tomu mohlo dojít až v důsledku úkonů kárného navrhovatele. Do té doby dle obhajoby nemohla vážnost soudcovské funkce jakkoliv utrpět, neboť nikdo nevěděl, že zprávu přeposlal soudce.

Závěrem obhájce kárně obviněného poznamenal, že pokud by kárně obviněný byl za toto jednání sankcionován, bylo by tím nepřiměřeně zasaženo do jeho svobody projevu.

Předseda kárného senátu v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl následující listinné důkazy, které předložili účastníci řízení nebo které si kárný soud opatřil na jejich návrh či z vlastní iniciativy, a umožnil stranám, aby se k těmto důkazům vyjádřily. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

1) E-mail odeslaný dne 10. 10. 2014 v 00.49 hod. z adresy X, nadepsaný „FW: KUBERA rozhovory – část“, jímž byla přeposlána zpráva, která byla doručena dne 8. 10. 2014 z elektronické adresy nazvané R. S. (celá adresa: X), na celkem 32 adres, z nichž některé zjevně náleží některým soudcům, zejména z Okresního soudu v Teplicích, a dále některým státním zástupcům a také jiným uživatelům, mezi nimiž jsou i e-mailové adresy novinářů identifikovaných kárným navrhovatelem, konkrétně jde o adresy: X, X, X, X. Téhož dne v 0.55 hod. byl potom tentýž e-mail ještě znovu přeposlán na tři z původně obesaných adres. Obsahem této elektronické zprávy je údajný přepis rozhovorů mezi Jaroslavem Kubrou na straně jedné a M. Z., resp. P. Š., resp. J. H. na straně druhé, který obsahuje mnoho vulgárních výrazů a naznačuje nezákonné jednání v něm uvedených osob. Na konci dokumentu je obsažen záznam o přeposlání dané elektronické zprávy dne 13. 10. 2014 z adresy T. M. na adresu R. M.

2) Článek uveřejněný na serveru Novinky.cz dne 10. 10. 2014 v 15.09 hod., aktualizovaný téhož dne v 19. 10 hod., nazvaný „Na Kuberu z ODS vytáhli vulgární odposlechy, prý vymyšlené“, obsahující stručnou informaci o tom, co je předmětem údajného přepisu rozhovorů, a citace z něj, dále pak vyjádření senátora Kubery o tom, že je celý přepis vymyšlený a že se obrátil na policii. Pod článkem je uveden „J. M., Právo“.

3) Článek uveřejněný na serveru iDNES.cz dne 12. 10. 2014 v 14.07 hod. nazvaný „Nebudu dělat ořezávátka, radši odejdu, říká o možných koaliciích Kubera“ obsahující rozhovor s Jaroslavem Kubrou, který je zaměřen na hodnocení výsledků komunálních voleb v Teplicích. V tomto rozhovoru Jaroslav Kubera mj. uvádí: „Za úplně největší špinavost považuji vymyšlené přepisy údajných rozhovorů radních plné sprostých slov, které kolovaly na sociálních sítích. Kromě jmen tam nebyla jediná věta pravdivá. Navíc to v den voleb zveřejnilo Právo na stránkách novinky.cz. Dali jsme podnět k vyšetřování policii. Pokud by se jí podařilo původce těchto špinavostí vypátrat, dáme ho k soudu.“

4) Článek uveřejněný na serveru lidovky.cz dne 22. 10. 2014 v 19.42 hod., aktualizovaný téhož dne v 19. 45 hod., nazvaný „Kuberovy odposlechy zajímají policii. Zjistí, zda jsou pravé a kdo je vypustil“, informující o tom, že policie prověřuje, kdo napsal a zveřejnil předmětné údajné odposlechy. Článek opět obsahuje krátký citát z předmětného materiálu a vyjádření Jaroslava Kubery, že jde o falzifikát, který podle jeho názoru ovlivnil výsledek voleb, a že se bude bránit cestou žaloby na ochranu osobnosti. Na dotaz předsedy kárného senátu kárný navrhovatel uvedl, že od orgánů činných v trestním řízení nemá informaci, že by v dané věci bylo někomu sděleno obvinění z konkrétního trestného činu.

5) Úřední záznam předsedy Okresního soudu v Teplicích ze dne 21. 10. 2014, sp. zn. Spr 746/2014, o tom, že byl předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem téhož dne telefonicky požádán, v rámci jím zahájeného šetření ohledně přeposlání inkriminovaného e-mailu, o to, aby byly JUDr. Č. položeny následující dotazy: zda je či není uživatelem předmětné e-mailové adresy, zda přeposlal předmětný e-mail, a pokud ano, proč tak učinil.

6) Žádost o vyjádření ze dne 21. 10. 2014, sp. zn. Spr 746/2014, v níž jsou obsaženy dotazy citovaného obsahu a kterou předseda Okresního soudu v Teplicích adresoval JUDr. Č.

7) Přípis ze dne 23. 10. 2014 adresovaný předsedovi Okresního soudu v Teplicích obsahující odpověď JUDr. Č., v níž kárně obviněný uvedl: „*Vážený pane předsedo, k Vaší žádosti pod 8) Spr 746/2014 mohu sdělit, a to i přesto, že jde o dotazy týkající se mého soukromí, že nevím, k čemu Vaše dotazy směřují, již proto, že jsem nebyl seznámen s obsahem a předmětem spisu Spr 4538/2014 vedeným u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Nevím tak, k čemu se mám vlastně vyjadřovat a jaké šetření tudíž Krajský soud v Ústí nad Labem vede. I přes to Vám mohu sdělit, že adresa X je skutečně mojí soukromou e-mailovou adresou a e-mail, který je přílohou Vašeho 8) Spr 746/2014 mi byl zaslán mně osobně známou osobou. Podle obsahu mi bylo ale zcela jasné, že jde o evidentní fabulaci smyšleného rozhovoru. V žádném případě nejsem autorem předmětného textu, když podobných parodujících e-mailů a vtipů na „účet“ nejen politiků jsem obdržel celou řadu, já jsem jej toliko přeposlal svým osobním známým a přátelům, rozhodně jsem je nepřeposlal sdělovacím prostředkům, myšleno jakékoliv redakci kteréhokoliv média s tím, že by měl být text určen k veřejné publikaci. Na tomto mém postoji nemění nic ani skutečnost, že někteří z mých známých a přátel, kteří jej obdrželi, jsou mj. zaměstnanci některých médií. Jakým způsobem s ním naloží mi známi a přátelé, nemohu ovlivnit a ani bych to nechtěl.*“ Uvedené vyjádření bylo dne 23. 10. 2014 prostřednictvím sekretariátu předsedy Okresního soudu v Teplicích elektronicky zasláno předsedovi Krajského soudu v Ústí nad Labem.

8) Přípis předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. Spr 4538/2014, adresovaný předsedovi Okresního soudu v Teplicích, v němž předseda krajského soudu sděluje, že bylo předešlého dne na poradě vedení krajského soudu rozhodnuto o iniciaci kárného řízení proti JUDr. Č. pro předmětný skutek s tím, že předseda Okresního soudu v Teplicích nemá činit v dané věci žádná vlastní disciplinární opatření.

9) Spis Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 40 Spr 746/2014 obsahující výše uvedené dokumenty.

10) Spis Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. Spr 4538/2014 obsahující nad rámec uvedených dokumentů pouze zápis ze zmiňované rady vedení krajského soudu ze dne 29. 10. 2014, v němž je uvedeno, že e-mailové podání JUDr. Č. bylo před poradou předloženo místopředsedům krajského soudu, přičemž podle názoru Mgr. B. i Mgr. P. jde o trestný čin, který by měla šetřit policie, a je třeba podat trestní oznámení. V zápise je dále uveden následující závěr: „*Mgr. D. připraví kárný návrh a zjistí, zda jsou již učiněny kroky k trestnímu oznámení.*“

11) Spis Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. Spr 311/2015 obsahující kárný návrh a následné přípisy, které kárný navrhovatel obdržel od zdejšího soudu. Ve spisu jsou založeny také doručky, z nichž je patrné, že kárný navrhovatel kárný návrh zaslal nejen zdejšímu soudu, ale také kárně obviněnému, předsedovi Okresního soudu v Teplicích a Ministerstvu spravedlnosti.

Obhájce kárně obviněného k důkazům provedeným v této části dokazování uvedl, že byly získány v rozporu s právním předpisem, neboť kárně obviněný nebyl upozorněn na to, za jakým

pokračování

účelem je šetření prováděno, k jakým závěrům se má přesně vyjádřit a že si svým vyjádřením může přivodit kárné či jiné řízení.

12) Vyjádření H. L. ze dne 10. 3. 2015, nedatované vyjádření A. J. a vyjádření N. A. ze dne 24. 4. 2015 předložené kárně obviněným, z nichž vyplývá, že předmětný e-mail od JUDr. Č. zmiňovaní novináři obdrželi, nepřikládali mu ovšem důležitost a dále s ním nijak nepracovali, ani jej dále nepřeposílali. A. J. ve svém vyjádření navíc uvedl, že obsah zprávy považoval za vtip a bylo mu zřejmé, že se jedná o fiktivní rozhovor.

Kárný návrhovatel k uvedeným vyjádřením poznamenal, že samozřejmě neví, kdo všechno ještě danou poštu přeposílal, a připomněl, že musel čelit telefonátům těch osob, které rozhodně daný materiál za legraci nepovažovaly.

13) Přehledy výkonnosti soudců Okresního soudu v Teplicích za jednotlivé měsíce v období leden 2013 až duben 2015 předložené kárně obviněným, po jejichž sečtení lze získat následující přehledy výkonnosti kárně obviněného a soudců se srovnatelnou agendou:

Přehled výkonnosti 2013			
Předseda senátu	T	tr. příkaz	Tm
JUDr. Č.	344	181	0
Mgr. M.	355	187	0
Mgr. P.	293	142	15
Mgr. R.	313	145	21

Přehled výkonnosti 2014			
Předseda senátu	T	tr. příkaz	Tm
JUDr. Č.	330	150	0
Mgr. K.	293	126	0
Mgr. P.	271	122	13
Mgr. R.	290	124	17

Přehled výkonnosti 2015 – leden až duben			
Předseda senátu	T	tr. příkaz	Tm
JUDr. Č.	131	54	0
Mgr. F.	90	35	0
Mgr. K.	93	44	0
Mgr. M.	106	53	0
Mgr. P.	87	35	9
Mgr. Ř.	102	49	0

14) Hodnocení místopředsedkyně Okresního soudu v Teplicích ze dne 26. 8. 2014, které k osobě JUDr. Č. vypracovala v souvislosti s tím, že se JUDr. Č. účastnil výběrového řízení na funkci předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem. Uvedené hodnocení vyzdvihuje zejména

odborné, organizační a komunikační schopnosti JUDr. Č. a oceňuje taktéž jeho nadprůměrnou pracovní výkonnost.

15) Osobní spis kárně obviněného soudce, z něhož vyplývá, že JUDr. Č. po absolvování čekatelské praxe a složení justiční zkoušky byl s účinností od dne 1. 6. 1986 ustanoven do funkce předsedy senátu trestního úseku Okresního soudu v Teplicích. Od 1. 7. 1988 do 31. 12. 1988 byl dočasně přidělen ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Na dobu od 1. 7. 1990 do 30. 6. 1992 byl JUDr. Č. uvolněn ze zaměstnání, neboť byl zvolen poslancem ČNR, a to, jak uvádí ve svém životopise, za KSČM. Poslancem ČNR, tedy posléze Poslanecké sněmovny ČR, byl zvolen i na další volební období 1992 - 1996. Ke dni 1. 1. 1993 přestal být vzhledem k čl. 111 Ústavy ČR soudcem. Od roku 1994 vykonával vedle poslanecké funkce též advokátní praxi. Dne 14. 10. 1997 byl znovu jmenován soudcem, v té době již nebyl členem žádné politické strany. Byl přidělen k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem a současně byl na dobu od 15. 10. 1997 do 30. 6. 1998 dočasně přidělen k Okresnímu soudu v Teplicích a od 1. 6. 1998 přeložen k Okresnímu soudu v Teplicích, kde působí jako předseda senátu na trestním úseku. Od 1. 10. 1998 do 8. 1. 2001 byl JUDr. Č. pověřen zastupováním neobsazené funkce místopředsedy Okresního soudu v Teplicích. V letech 1999 a 2001 až 2004 opakovaně působil po krátkou dobu jakožto dočasně přidělený soudce u Krajského soudu v Ústí nad Labem a v letech 2005 až 2008 rovněž u Okresního soudu v Lounech. V roce 1999 mu byly tehdejší předsedou Okresního soudu v Teplicích uděleny výtky za nesprávný postup při vydávání amnestijních rozhodnutí a za průtahy při vyhotovování jím vydaných rozhodnutí. V roce 2001 byla JUDr. Č. tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Teplicích udělena výtka za to, že při rozhodování o konkrétní žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu nerozhodoval s potřebnou rychlostí a soustředěností. V roce 2007 byla tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Teplicích JUDr. Č. udělena výtka za dle jejího názoru závažná pochybení, jichž se měl dopustit při postupu ve věci sp. zn. 2 T 230/2006 a jež měla spočívat zejména v tom, že spojil ke společnému řízení věci, jež se sice týkaly stejného obžalovaného, ovšem zahrnovaly i skutky, které tento obžalovaný spáchal jako mladistvý, a v těchto věcech měl tedy rozhodovat jiný soudce podle jiné právní úpravy. V roce 2008 byla JUDr. Č. tehdejší pověřenou zastupující předsedkyní Okresního soudu v Teplicích udělena výtka za průtahy ve věci sp. zn. 2 T 286/2006. Od 1. 8. 2009 do 30. 11. 2010 byl JUDr. Č. dočasně přidělen k Ministerstvu spravedlnosti, kde pracoval na odboru odškodňování. V roce 2014 byla předsedou Okresního soudu v Teplicích JUDr. Č. udělena výtka za to, že o propuštění obžalovaného po uplynutí nejvýše přípustné doby vazby rozhodl opožděně o 20 dnů.

16) Stanovisko soudcovské rady Okresního soudu v Teplicích k osobě kárně obviněného soudce ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. Spr 73/2015, v němž soudcovská rada zhodnotila osobu kárně obviněného jako problematickou v rámci mezilidských vztahů na pracovišti. Stanovisko se dále vyjadřuje k situaci na okresním soudu a pracovním podmínkám kárně obviněného. Stanovisko uvádí, že JUDr. Č. jako jediný řadový soudce má k dispozici asistentku, která v jeho senátu fakticky působí od 1. 7. 2014. Soudcovská rada dále upozorňuje na prověrku na úseku T u věci starších dvou let provedenou Krajským soudem v Ústí nad Labem dne 22. 4. 2014 a dále na prověrku Ministerstva spravedlnosti, která probíhala v polovině roku 2014. Uvedené prověrky dle soudcovské rady shledaly neodůvodněné průtahy v několika trestních věcech projednávaných kárně obviněným.

Kárný návrhovař ke stanovisku soudcovské rady uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že mezilidská situace na Okresním soudu v Teplicích není obecně dobrá a domnívá se, že právě vztahovou situací na soudu může být dané stanovisko ovlivněno.

pokračování

Po provedení uvedených listinných důkazů kárně obviněný využil svého práva vyplývajícího z § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. odepřít výpověď a vyjádřil se pouze k některým skutečnostem či důkazům provedeným na jednání. Ke stanovisku soudcovské rady kárně obviněný uvedl, že nechce nijak komentovat jeho obsah, a pouze konstatoval, že většina členek soudcovské rady, před tím než se stala soudkyněmi, byla jeho podřízenými. Ve vztahu k adresátům předmětného e-mailu kárně obviněný poznamenal, že mezi nimi byli jak bývalí politici, tak bývalí spolužáci a novináři. Uvedené adresy představují výběr jeho známých, se kterými komunikuje. Jeden z adresátů novinářů, o kterém se domníval, že je jeho známým nebo kamarádem, zřejmě zastává na rozdíl od kárně obviněného jiný názor, což se projevilo tím, že se obrátil na kárného navrhovatele, kterého dokonce požádal o to, aby byl anonymizován. Dále jako technickou poznámku kárně obviněný uvedl, že se domnívá, že kárným navrhovatelem nebylo stále prokázáno, že uvedený e-mail přeposlal právě kárně obviněný, a to vzhledem k tomu, že daný počítač a e-mail používají i další členové domácnosti. Kárně obviněný rovněž poznamenal, že se domnívá, že je schopen komunikovat se sdělovacími prostředky na profesionální úrovni. Pokud bylo někdy něco z rozhodovací praxe vhodné k publikování, vždy měl takovou věc s dotyčnými novináři předjednanou a případný e-mail obsahoval jeho komentář, zda je věc vhodná k publikaci, nebo kdy bude v dané věci nařízeno hlavní líčení. Nikdy to nebylo tak, že by poslal jakýkoliv materiál, aniž by ho doprovodil komentářem. Odmítl tedy, že by byl v této věci dán jeho eventuální úmysl směřující k publikování daného materiálu. Zejména v době prezidentských voleb sám dostával obdobných e-mailů celou řadu.

Kárný soud následně přistoupil k výsledku předvolaných svědků.

Z výpovědi **H. L.**, redaktorky deníku Blesk, vyplynulo, že předmětný e-mail od kárně obviněného obdržela na svoji pracovní adresu a nic dalšího s ním nečinila. Považovala jej za pokus o vtip. Z jiného zdroje tentýž materiál neobdržela. S kárně obviněným je v pracovním kontaktu. Obdobné e-maily od kárně obviněného dostává zřídka. Nevybavuje si ovšem, jak často, ani jejich obsah. Korespondence bývá spíše pracovního charakteru. Uvedený e-mail nebere jako vyjádření kamarádského vztahu, ale spíše projev vzájemné důvěry. Kauzy před soudem mediálně pokrývá již 16 až 20 let. Od soudců občas nějaký takový e-mail dostane, záleží na vzájemné důvěře. Zda bývá k e-mailům kárně obviněného připojen nějaký komentář, si svědkyně nevybavuje.

A. J., redaktor MF DNES, redakce v Ústí nad Labem, ve své výpovědi uvedl, že předmětný e-mail obdržel, přečetl si jej a už z jeho vyznění mu bylo zřejmé, že jde o fiktivní rozhovor a že se s největší pravděpodobností jedná o vtip. Tento dojem pramenil z celkového vyznění rozhovoru, vulgarismů a množství severočeských „kmostrů“, kterými se daný rozhovor hemžil. S e-mailem svědek dále nic nedělal, ani o něm nikomu neříkal. Žádný článek o tom nepsal a neví, že by nějaký takový článek byl v médiích skupiny MF Dnes publikován. Kárně obviněného zná pracovně, neboť dochází na teplický soud kvůli konkrétním případům. Stejně tak zná i obhájce kárně obviněného. Jak často bývá s kárně obviněným v kontaktu, přesně neví. Odhaduje, že by to mohlo být v průměru pětkrát ročně. Obdobné e-maily mu kárně obviněný doposud nepřeposílal. Někdy mu posílal na vyžádání obžaloby, o kterých předtím mluvili. Kárně obviněného zná asi 12 let. Na mimopracovní úrovni se nestýkají, asi jednou se viděli při narozeninách. Před tím než nějaké materiály od JUDr. Č. publikoval, vždy s ním o nich komunikoval. Bez konzultace s kárně obviněným doposud nic nezveřejňoval.

Z výpovědi **T. M.**, redaktorky ČTK pro Ústecký kraj, vyplynulo, že předmětný e-mail obdržela, přečetla si jej a dále jej nezpracovávala. Až ve dnech následujících, když policie začala prošetřovat, kdo je původcem těch údajných odposlechů, tak o tom psala zprávu pro ČTK, která byla publikována, pokud si dobře vzpomíná, dne 22. 10. 2014. Obsahem této zprávy bylo, že

policie se snaží zjistit, kdo je autorem těch údajných přepisů rozhovorů, přičemž v ní použila citace z předmětného e-mailu. Z jiného zdroje daný text neměla. Svědkyně uvedla, že měla informace o tom, že předmětný text v době před volbami koloval po Teplicích, a od primátora Kubery se dozvěděla, že se objevil i v e-mailech na teplickém magistrátu. Tuto informaci jí primátor Kubera sdělil zřejmě dne 11. 10. 2014, když zpracovávala výsledky voleb, včetně reakcí. Primátor Kubera byl v danou chvíli trochu překvapen relativně nízkým volebním výsledkem a říkal, že se v rámci kampaně objevily i různé věci tohoto typu. Svědkyně se o předmětném e-mailu a jeho obsahu bavila s dalšími novináři (mimo jiné i s A. J.), se kterými se potkala u soudu v rámci své novinářské práce, a rovněž jej pro zajímavost přeposlala kolegyni z Českého rozhlasu a svému bývalému manželovi R. M. Neví o tom, že by s daným textem dále nějak nakládali. Svědkyně si na druhé přečtení e-mailu byla téměř jistá, že se jedná o vyfabulované rozhovory, neboť byly „*přitažené za vlasy*“. Vzpomíná si, že se na tom při rozhovoru shodla i s A. J. Skutečnost, že se jednalo o údajné rozhovory přepsané bez jakéhokoliv dalšího komentáře, ji překvapila, ale nehledala za tím nějaké zdůvodnění, proč by to tak mohlo být. Mezi adresáty e-mailu identifikovala některé novináře a dále adresy, které se vztahovaly k teplickému soudu a Městskému státnímu zastupitelství v Praze. Domnívá se, že e-maily, které by byly adresovány obdobnému formátu adresátů, či e-maily na způsob politických vtípků od JUDr. Č. doposud neobdržela. Kárně obviněného zná několik let po pracovní stránce, protože ve svém předchozím působišti v České televizi opakovaně byla u trestních věcí, v nichž byl předsedou senátu. Vzhledem k tomu, že byla dlouho na mateřské, resp. rodičovské dovolené, tak nebyli v kontaktu od roku 2011 až do loňského roku, kdy si dvakrát telefonovali ohledně obnovení železniční trati v Dolní Poustevně na Děčínsku, jež se JUDr. Č. snažil propagovat. Nevzpomíná si, že by spolu v loňském roce mluvili o nějaké pracovní kauze a asi ani nebyla u soudu, kde by JUDr. Č. něco projednával.

Svědkyně N. A., parlamentní zpravodaj deníku Právo, před kárným soudem vypověděla, že předmětný e-mail obdržela, přečetla a nijak na něj nereagovala. Vzhledem k tomu, že je to skoro tři čtvrtě roku, nemůže potvrdit ani vyloučit, zda daný e-mail někomu přeposlala. O publikaci neuvažovala a je si téměř jistá, že o něm s nikým nehovořila. Jakým způsobem se daný materiál dostal k panu M., který je autorem článku zveřejněného na zpravodajském serveru Novinky.cz dne 10. 10. 2014, svědkyně neví. Žádné informace týkající se daného článku nemá. Sama si nevybavuje, že by daný materiál obdržela rovněž i z jiného zdroje. Kárně obviněného svědkyně označila za osobu jí dobře známou. Nesetkávají se, ale jako parlamentní zpravodaj JUDr. Č. volá, když potřebuje nějakou konzultaci ve věcech trestních. V kontaktu bývají několikrát za měsíc, někdy je to jednou za čtvrt roku, jednou za půl roku, to záleží na situaci. E-mail podobného typu od JUDr. Č. ještě neobdržela, ale různé obrázky či karikatury stažené někde na internetu čas od času od kárně obviněného dostává. E-mailem se nezabývala, protože jí jeho obsah přišel zvláštní, neměla možnost ověřit jeho pravost a nepřikládala mu důležitost. V té době měla před odjezdem na zahraniční cestu a o obsahu dokumentu s JUDr. Č. nekomunikovala. Kdyby mu přikládala důležitost, patrně by jej kontaktovala. E-mail jí přišel na pracovní adresu, na kterou jí chodí i soukromá korespondence, neboť soukromý e-mail nevlastní.

Návrh obhajoby na provedení výsledku kárného návrhatele k otázce zjištění zdroje informací, na jehož základě návrhatel podal kárný návrh, zdejší soud posoudil tak, že uvedený důkaz nebude proveden, a to jednak z důvodů uváděných kárným návrhatelem a rovněž proto, že kárný soud považoval takovýto důkaz za nadbytečný. Podle názoru soudu je otázka, z jakého zdroje se kárný návrhatel dozvěděl o přeposlání předmětného e-mailu kárně obviněným, pro rozhodnutí v dané věci nerozhodná, neboť toto přeposlání samo o sobě není mezi stranami sporné, tedy ani kárně obviněný samotnou skutečností, že inkriminovaný e-mail přeposlal a že tento e-mail měl výše konstatovaný obsah, nezpochybňoval.

pokračování

Provedení jiných důkazů nebylo stranami navrhováno.

IV. Posouzení věci soudem

Kárný senát se nejprve zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty pro podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 23. 1. 2015. O skutečnostech týkajících se kárného provinění se navrhovatel dozvěděl dne 15. 10. 2014, kdy mu byl předložen předmětný e-mail ze dne 10. 10. 2014 s poukazem, že e-mailová adresa odesílatele patří kárně obviněnému soudci. V posuzované věci tedy není nejmenších pochyb o tom, že subjektivní i objektivní lhůta pro podání návrhu byla zachována.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání.

Pokud jde o otázku viny, z provedeného dokazování je zřejmé, že kárnému navrhovateli se nepodařilo prokázat v plném rozsahu skutek, který byl předmětem kárného návrhu v jeho původní podobě. Na jedné straně z hlavního listinného důkazu, kterým je vytištěná podoba předmětného e-mailu, jakož i z písemných prohlášení a hlavně z výsledků svědků a koneckonců i z vyjádření kárně obviněného, zcela nepochybně vyplynulo, že kárně obviněný soudce dne 10. 10. 2014, tj. v první den voleb do obecních zastupitelstev a do Senátu, před první hodinou ranní přeposlal bez jakéhokoli komentáře dříve obdrženou elektronickou zprávu nazvanou „*Kubera rozhovory – část*“, která obsahuje údajný přepis rozhovorů mezi politiky ODS, konkrétně primátorem Teplic a senátorem Jaroslavem Kuberou na straně jedné a M. Z., resp. P. Š., resp. J. H. na straně druhé, vyznačující se množstvím vulgárních výrazů a naznačující nezákonné jednání v něm uvedených osob, a to ze své soukromé elektronické adresy na celkem 32 adres jiných uživatelů, mj. soudců, státních zástupců a také nejméně 4 novinářů. Tato skutečnost není mezi stranami sporná a nesporné je mezi účastníky řízení rovněž to, že se nejedná o přepis skutečného rozhovoru mezi uvedenými osobami, ale o smyšlený dokument.

Na druhou stranu se kárnému navrhovateli nepodařilo prokázat jím tvrzený následek uvedeného jednání kárně obviněného, totiž, že by právě na základě předmětného přeposlání uvedeného e-mailu, který byl šířen i jinak než prostřednictvím e-mailu JUDr. Č., došlo k zveřejnění tohoto materiálu či výňatků z něj v průběhu voleb v médiích a že tím bylo nepřipustně zasaženo do politického, resp. volebního boje. Bylo prokázáno pouze zveřejnění výňatku z příslušného e-mailu, zasláného kárně obviněným, v tiskové zprávě ČTK, která ovšem byla publikována až dne 22. 10. 2014, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně T. M., tedy po skončení předmětných voleb a v době, kdy jiná média již o tomto materiálu informovala. Nebylo tedy prokázáno, že by tímto e-mailem bylo nepřipustně zasaženo do volebního boje v tom rozsahu, v jakém to kárný navrhovatel ve svém původním návrhu uváděl. Prohlášení předmětných novinářů a zejména jejich výsledky uvedené tvrzení kárného navrhovatele potvrzují jen z části, přičemž další doplňující důkazy, které by snad byly způsobily uvedené tvrzení kárného navrhovatele v plném rozsahu prokázat, kárný navrhovatel nenavrl.

Kárný soud zde odkazuje na svou ustálenou judikaturu, podle níž má kárný návrhovačel v kárném řízení povinnost tvrzení a povinnost důkazní (viz § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.) a kárný soud není nejen povinen, ale v zásadě ani oprávněn domýšlet za kárného návrhovačele, v čem má být spatřováno kárné provinění a jakým způsobem ho prokázat (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2014, č. j. 13 Kss 1/2014 – 121, www.nssoud.cz).

Na druhou stranu je zdejší soudem jakožto soudem kárným rovněž jednoznačně judikováno (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2009, č. j. 12 Ksz 2/2008 – 124, www.nssoud.cz), že sice kárný soud je zavázán rozhodnout pouze o skutku, který byl uveden v kárném návrhu, nicméně soud není vázán popisem skutku ve smyslu jeho slovního vyjádření v kárném návrhu, s ohledem na zásadu totožnosti skutku lze pod vymezený popis skutku podřadit soudem zjištěné jednání kárně obviněného, přičemž některé skutečnosti mohou odpadnout a některé přibýt, může tedy dojít k upřesnění skutku, pokud se tím nemění jeho podstata. Vzhledem k tomu, že podstatu skutku lze spatřovat především v jednání a následku, který jím byl způsoben, bude totožnost skutku zachována, bude-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku.

Jak již bylo řečeno, následek jednání kárně obviněného, který s ním původně spojoval kárný návrhovačel, prokázán v plném rozsahu nebyl, naopak předmětné jednání kárně obviněného bylo prokázáno v podstatě v té podobě, jak bylo popsáno v kárném návrhu. Kárný soud se tedy musel dále zabývat otázkou, zda takto upřesněný skutek nenaplňuje sám o sobě skutkovou podstatu kárného provinění.

V této souvislosti je vhodné v první řadě připomenout, že kárně obviněný se nedopustil daného skutku během výkonu své funkce, ale naopak v rámci svého občanského života. Navíc, přestože se JUDr. Č. zjevně žádným způsobem nepodílel na vytvoření předmětného materiálu, lze přesto jeho jednání, tedy prosté přeposlání tohoto materiálu jiným uživatelům považovat za výkon jeho práva na svobodu projevu, neboť podle čl. 10 odst. 1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“), stejně jako podle čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) sem spadá nejen vyjadřování určitých názorů, ale i mj. přijímání a šíření názorů, myšlenek a informací. Je zjevné, že přeposláním zmiňovaného materiálu na uvedené adresy dalších uživatelů kárně obviněný tento materiál šířil, a to bez ohledu na to, jak s ním tito adresáti dále naložili.

Na jedné straně tedy nemůže být ani kárně obviněný jakožto soudce zcela vyloučen z možnosti realizovat své ústavní právo na svobodu projevu, jak vyplývá mj. ze zmiňovaných ustanovení Úmluvy a Listiny, na straně druhé není výkon takového práva u žádné osoby, a tím méně pak u soudce, neomezený, neboť zahrnuje, jak uvádí výslovně čl. 10 odst. 2 Úmluvy, i povinnosti a odpovědnost, a může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mj. pro ochranu morálky, pověsti nebo práv jiných nebo pro zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Jak vyplývá z judikatury Evropského soudu pro lidská práva k dané otázce (viz např. rozsudky ze dne 27. 5. 2014, *Baka proti Maďarsku*, stížnost č. 20261/12; ze dne 26. 2. 2009, *Kudeshkina proti Rusku*, stížnost č. 29492/05; ze dne 16. 9. 1999, *Buscemi proti Itálii*, stížnost č. 29569/95; nebo rozsudek velkého senátu ze dne 28. 10. 1999, *Wille proti Lichtenštejnsku*, stížnost č. 28396/95), soudce či jiná osoba spojená s výkonem spravedlnosti má právo vyjadřovat a šířit, i veřejně, své občanské a politické postoje, včetně názorů otevřeně kritických, přičemž předmětem kritiky mohou být i poměry v samotné justici, či dokonce na konkrétním soudu, smluvní strany však jsou na druhou stranu oprávněny v nezbytně nutné míře požadovat, aby výkon tohoto práva na svobodu projevu ze strany soudců a dalších představitelů justice byl

pokračování

vykonáván s jistou zdrženlivostí, tedy tak, aby neohrožoval nepřijatelným způsobem autoritu a nestrannost soudní moci a nezasahoval do práva konkrétních účastníků řízení na spravedlivý proces. Obdobný přístup k této otázce zastává i Ústavní soud (srov. např. usnesení ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. I. ÚS 3061/09), resp. Nejvyšší správní soud (srov. již zmiňované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2009, č. j. 12 Ksz 2/2008 – 124, www.nssoud.cz).

Tato ústavněprávní východiska našla svůj odraz i v právní úpravě povinností, které v souvislosti s výkonem politických práv v nejširším slova smyslu, včetně práva na svobodu projevu, jsou soudci povinni dodržovat. Podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen mj. zdržet se nejen při výkonu své funkce, ale i v občanském životě všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle § 80 odst. 2 písm. b) zákona o soudech a soudcích je soudce povinen chovat se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce. Podle § 80 odst. 4 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen při své činnosti mimo výkon funkce soudce a při výkonu svých politických práv si počínat tak, aby tato činnost neohrožovala nebo nenarušovala důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu nebo nenarušovala důstojnost soudcovské funkce anebo mu nebránila v řádném výkonu funkce soudce.

V posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kárně obviněný skutkem, který mu byl prokázán, popisovaný právní rámec pro výkon svých občanských a politických práv a svobod, konkrétně zejména práva na svobodu projevu, překročil natolik výrazně, že to mělo za následek naplnění skutkové podstaty kárného provinění.

Kárně obviněný ve svých vyjádřeních uváděl, že přeposlal předmětný materiál pouze okruhu svých přátel a známých, přičemž ho považoval, přestože ho nedoprovodil žádným vlastním komentářem, za zjevnou fabulaci, tedy za cosi na způsob parodie či vtipu na účet politiků, kterých koluje po internetu značné množství. Je ovšem třeba konstatovat, že ve světle provedených důkazů toto tvrzení kárně obviněného obстоjí jen zčásti, neboť vyšlo najevo, že ne všechny adresáty předmětného e-mailu přeposlaného kárně obviněným je možné řadit mezi jeho přátele či důvěrné známé, kterým by posílal e-maily obdobného obsahu pravidelně.

Navíc nelze kárně obviněnému přisvědčit ani v tom, že je z materiálu, k jehož šíření napomáhal, zcela zjevné, že se jedná o smyšlený dokument, tedy o cosi na způsob politické satiry či nadsázky. Takovému výkladu nic nenasvědčuje, naopak materiál se zjevně nejen svým obsahem, ale i formou zpracování snaží navodit dojem, že jde o autentický přepis skutečného rozhovoru mezi jmenovanými politiky, a přestože někteří z adresátů předmětného e-mailu, kteří byli slyšeni jako svědci, vypověděli, že vnímali uvedený materiál obdobně jako kárně obviněný, mohl tento materiál nepochybně u řady jiných adresátů, zvláště pak těch, kteří nemají s politickým prostředím severních Čech přímou osobní zkušenost, vzbudit dojem právě opačný, tedy dojem své autenticity.

Za těchto okolností je ovšem zjevné, že i pouhé šíření takového materiálu obsahujícího přepis smyšlených rozhovorů jmenovaných politiků formou jeho rozeslání či přeposlání na 32 elektronických adres má samo o sobě značný difamační potenciál, zvláště pak, není-li uvozeno žádným vysvětlujícím komentářem ze strany kárně obviněného, který by celou záležitost uváděl na pravou míru. Je pravdou, že se politici, resp. veřejní činitelé, dle ustálené judikatury Evropského soudu pro lidská práva i vnitrostátních soudů netěší stejné úrovni ochrany osobnosti jako běžní občané a zvláště pak, jde-li o kandidáta v době vrcholící volební kampaně, který musí snést i velmi tvrdou kritiku své osoby i případně to, že se stane terčem tzv. politické satiry. Na druhou stranu i politický či předvolební boj musí být veden férovými prostředky, ani politici,

veřejní činitelé či kandidáti ve volbách na jakékoli úrovni rozhodně nejsou povinni snášet vysloveně lživá a přitom difamující skutková tvrzení o své osobě (srov. např. rozsudky ESLP ze dne 8. 7. 1986, *Lingens proti Rakousku*, stížnost č. 9815/82; ze dne 23. 4. 1992, *Castells proti Španělsku*, stížnost č. 11798/85; ze dne 26. 4. 1995, *Prager a Oberschlick proti Rakousku*, stížnost č. 15974/90; ze dne 22. 2. 2007, *Krasulya proti Rusku*, stížnost č. 12365/03; ze dne 17. 7. 2007, *Sanocki proti Polsku*, stížnost č. 28949/03; a ze dne 20. 4. 2010, *Cărlan proti Rumunsku*, stížnost č. 34828/02; dále nálezy a usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 2. 2000, sp. zn. I. ÚS 156/99, č. 19/2000 Sb. ÚS; ze dne 17. 2. 2005, sp. zn. III. ÚS 11/04, č. 4/2005 Sb. ÚS; ze dne 4. 4. 2005, sp. zn. IV. ÚS 146/04, č. 71/2005 Sb. ÚS; a ze dne 17. 4. 2014, sp. zn. I. ÚS 2246/12; případně rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. 30 Cdo 1109/2005, a ze dne 31. 8. 2010, sp. zn. 30 Cdo 768/2009, www.nsoud.cz; či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 44/2013 – 72, publikované pod č. 2833/2013 Sb. NSS). Mezi taková dehonestující tvrzení by nepochybně patřil i fingovaný přepis smyšleného rozhovoru politiků naznačující jejich korupční či protizákonné jednání, který by u svých adresátů mohl vzbudit dojem, že jde o autentický odposlech. To v daném případě rozhodně nelze u řady adresátů e-mailu JUDr. Č. vyloučit, stejně tak jako nelze vyloučit, jak musel brát v úvahu i kárně obviněný, že předmětný materiál mohou jeho někteří adresáti dále šířit, ať už prostřednictvím elektronické pošty či jiným způsobem.

Kárně obviněný tedy zcela nepochybně, i přesto, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi jeho jednáním a zveřejněním daného materiálu v médiích v době probíhajících voleb, svým jednáním napomohl k šíření tohoto difamačního materiálu, přičemž toho, že jde o fabulaci, si byl dle svého vyjádření vědom a vzhledem k tomu, že se jedná o dlouholetého zkušeného soudce, který byl navíc sám po určité období aktivním politikem, nemá soud pochybnosti o tom, že si byl též vědom toho, že takové jeho jednání, byť přímo nesouvisející s výkonem soudnictví, je neslučitelné se vzorci chování, které veřejnost od každého soudce právem očekává tak, aby byla zachována vážnost jeho funkce a důvěra v nestranný výkon soudnictví. Kárně obviněný přitom bez přiměřených důvodů spoléhal, že takový následek spočívající ve snížení vážnosti soudcovské funkce svým jednáním nezpůsobí. Soud tedy shledal zavinění kárně obviněného přinejmenším ve formě vědomé nedbalosti.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že se kárně obviněný předmětným skutkem dopustil zaviněného jednání, jímž narušil důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž spáchal kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

V dané souvislosti neobstojí argument kárně obviněného, podle něhož důstojnost soudcovské funkce snížil až kárný navrhovatel tím, že v tiskové zprávě uvedl skutečnosti svědčící o tom, že e-mailová zpráva byla preposlána kárně obviněným. I pokud by kárný soud pominul až absurdní logiku takové úvahy, podle níž za určitý skutek nenese odpovědnost ten, kdo se ho dopustil, ale až ten, kdo na něj veřejně upozorní, považuje kárný soud za dostačující, že důstojnost soudcovské funkce byla narušena přinejmenším u těch osob, kterým JUDr. Č. svůj e-mail přímo adresoval.

Jen pro úplnost kárný soud dodává, že nepřisvědčil ani dalším námitkám kárně obviněného, které zpochybňovaly použitelnost některých důkazů předložených kárným navrhovatelem, případně směřovaly proti postupu kárného navrhovatele před podáním kárného návrhu. Pokud jde o namítanou nepoužitelnost listinného důkazu, na němž je zachyceno vyjádření kárně obviněného k danému skutku před zahájením kárného řízení, nemůže kárný senát souhlasit s kárně obviněným, že by snad jakékoli sdělení či vyjádření kárně obviněného soudce mající vztah k posuzované věci, které učinil před zahájením kárného řízení, bylo vyloučeno

pokračování

jakožto možný důkaz v takové věci. Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád, jehož má být přiměřeně užito i v kárném řízení, v § 158 odst. 6 v podstatě vylučuje z použití před soudem úřední záznam policejního orgánu o podání vysvětlení, o takový dokument se však v daném případě nejedná (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2014, č. j. 14 Kse 7/2013 – 67, nebo ze dne 6. 5. 2015, č. j. 15 Kse 7/2014 – 130, bod 48, www.nssoud.cz). Navíc, kárně obviněný se ani v průběhu písemné části kárného řízení, ani ve svém vyjádření během ústního jednání od svého původního vyjádření v této věci nijak neodchýlil. Kárný soud přitom nepřihlíží k „*technické poznámce*“ kárně obviněného, podle níž předmětný e-mail mohl rozeslat i některý z jeho rodinných příslušníků, neboť tato poznámka dle názoru kárného senátu nebyla myšlena tak, že by jejím prostřednictvím chtěl kárně obviněný odvolat vše, co do té doby v průběhu kárného řízení tvrdil. O tom svědčí i vyjádření obhajoby učiněná v průběhu jednání a zopakovaná rovněž v závěrečné řeči, dle nichž kárně obviněný předmětný e-mail pouze přeposlal svým známým. Navíc skutečnosti obsažené v původním vyjádření kárně obviněného jsou rovněž podloženy i jinými provedenými důkazy a žádná ze stran nečinila v průběhu kárného řízení dané skutečnosti spornými. Není tedy zřejmé, jaký vliv by ani případná nepoužitelnost uvedeného listinného důkazu měla mít na posouzení podstaty věci.

Pokud jde o další námitky proti postupu kárného navrhovatele před zahájením kárného řízení, opět nemíří na podstatu věci. Předmětem posuzování kárného soudu v daném případě není jednání kárného navrhovatele, ale kárně obviněného. Pokud se kárně obviněný domnívá, že se předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem při postupu v této věci dopustil nezákonností, které by snad dokonce rovněž naplňovaly některou ze skutkových podstat kárného provinění, nechť se obrátí s příslušným podnětem na některou z osob aktivně legitimovaných k návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti předsedy krajského soudu, nicméně v nyní posuzované věci se kárný soud těmito tvrzeními či námitkami nemůže zabývat.

Pokud jde o uložené kárné opatření za skutek, v němž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně v úvahu závažnost obsahu daného materiálu, který kárně obviněný napomáhal šířit, na druhou stranu, jak již bylo řečeno, souvislost mezi jednáním kárně obviněného a zveřejněním daného materiálu či jeho částí v době voleb v médiích prokázána nebyla, kárně obviněnému tedy nelze připisovat škodlivý následek jeho jednání v tom rozsahu, jak to činil kárný navrhovatel. Nebyl prokázán ani úmysl kárně obviněného takový následek či jakoukoli újmu jiným osobám daným činem přímo způsobit.

Jako k polehčujícím okolnostem přihlédl kárný soud také k tomu, že JUDr. Č. dosud nebyl kárně postižen, a přesto, že mu v minulosti byly uděleny výtky za některá dílčí pochybení při vyřizování konkrétních věcí, jedná se o zkušného a výkonného soudce, přičemž předmětné kárné provinění nemá žádnou přímou souvislost s výkonem jeho soudcovské činnosti.

Za daných okolností kárný soud na jedné straně neshledal, a to i vzhledem k postoji, který kárně obviněný k vytýkanému skutku zaujal během kárného řízení, že by bylo možné ve shodě s § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích považovat samotné projednání jeho kárného provinění za postačující, a tedy upustit od uložení kárného opatření a kárný senát nepovažoval v daném ohledu za dostačující z hlediska výchovného účelu sankce ani uložení kárného opatření ve formě důtky. Na straně druhé nemohl kárný soud v plném rozsahu přistoupit na návrh kárného navrhovatele na uložení kárného opatření ve formě snížení platu ve výši 10 % na dobu 6 měsíců, a to už jen z toho důvodu, že soud kárnému návrhu, v otázkách skutkových, přisvědčil jen zčásti. Přiměřenou sankcí se tak jeví uložení tohoto kárného opatření při spodní hranici zákonného rozpětí, tedy snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců. Toto kárné opatření se v souladu s § 88 odst. 5 zákona o soudech a soudcích vůči kárně postiženému soudci

uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření.

P o u ě n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 20. května 2015

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu